MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 1
ROK XIV

WARSZAWA
1 STYCZNIA 1932

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

1.

K.I.2122/4.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYKONANIA INSTRUKCJI URZĘDU EMIGRACYJNEGO O ULGACH TARYFOWYCH NA PRZEWÓZ EMIGRANTÓW, REEMIGRANTÓW I ICH MIENIA.

Poniżej podaję do wiadomości i wykonania instrukcję Urzędu Emigracyjnego, wydaną w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Ministerstwem Komunikacji, w sprawie ulg taryfowych na przewóz emigrantów, reemigrantów i ich mienia.

Instrukcja ta przewiduje między innemi, że w krajach Europy Zachodniej, posiadających masową emigrację, zaświadczenia koloru białego wydawane będą zasadniczo przez przedstawicielstwa Syndykatu Emigracyjnego na blankietach zaopatrzonych pieczęcią przez kompetentną placówkę dyplomatyczną lub konsularną. W związku z tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych będzie informowało zainteresowane placówki, którym biurom podróży powierzone zostało przedstawicielstwo Syndykatu Emigracyjnego, oraz na jakich warunkach, jak również przy zastosowaniu jakiej kontroli, przedstawicielstwom tym będą mogły być wydawane odnośne blankiety.

Bloczki z blankietami na ulgi będą placówki otrzymywały bezpośrednio od Urzędu Emigracyjnego.

URZĄD EMIGRACYJNY
Nr. 9217/E.I.

Załącznik.

INSTRUKCJA.

URZĘDU EMIGRACYJNEGO, WYDANA W POROZUMIENIU Z MINISTERSTWEM SPRAW ZAGRANICZNYCH I MINISTERSTWEM KOMUNIKACJI W SPRAWIE ULG TARYFOWYCH NA PRZEWÓZ EMIGRANTÓW, REEMIGRANTÓW I ICH MIENIA.

Podstawa.

Na mocy rozporządzenia Ministra Komunikacji z dn. 12.IX 1931 w sprawach taryfowych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dn. 14.IX 1931 r. Rok IV Nr. 31) została ogłoszona taryfa ulgowa na przewóz emigrantów, reemigrantów oraz ich mienia.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Korzystanie z ulg.

Z przyznanych ulg kolejowych korzystają:

a) emigranci,

b) reemigranci.

Pod pojęciem „emigrantów" należy rozumieć osoby, objęte art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11.X 1927 r. o emi-

gracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) oraz par. 1—9 włącznie Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 23.XII 1927 r. w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 6/1928, poz. 37).

Pod pojęcie „reemigrantów” podpadają w rozumieniu niniejszej instrukcji wszyscy powracający do kraju emigranci.

Emigrantów przewozi się w wagonach klasy III pociągów osobowych i umyślnych za opłatą ½ taryfy normalnej (50% zniżki), dzieci emigrantów i reemigrantów po ukończeniu czwartego roku aż do ukończenia dziesięciu lat życia — za opłatą ¼ taryfy normalnej (75% zniżki), dzieci zaś do ukończenia czwartego roku życia — bezpłatnie.

Zależnie od warunków ruchowo-technicznych, przejazd może się odbyć również w pociągach pospiesznych za uiszczeniem, oprócz ceny biletu ulgowego na pociąg osobowy, normalnej ceny biletu dodatkowego na pociąg pospieszny.

Stosowanie ulg.

Ulgi stosuje się przy przejazdach:

a) emigrantów — do punktu koncentracyjnego, punktu zbornego, etapu Urzędu Emigracyjnego, do portu lub do granicy państwa;
b) w wypadku dyskwalifikacji emigranta: od punktu koncentracyjnego, punktu zbornego, etapu Urzędu Emigracyjnego lub też miejsca specjalnie wyznaczonego — do miejsca zamieszkania lub miejsca, wyznaczonego przez Urząd Emigracyjny;
c) reemigrantów: od granicy państwa lub portu — do miejsca zamieszkamia lub miejsca, wyznaczonego przez Urząd Emigracyjny, względnie przez jedną z placówek dyplomatycznych lub konsularnych.

Przewóz bagażu.

Za przewóz bagażu, urządzenia domowego i narzędzi pracy temiż pociągami, pobiera się od emigrantów i reemigrantów opłaty: przy przesyłkach drobnych—w/g klasy IV-ej przesyłek zwyczajnych drobnych taryfy towarowej za rzeczywistą wagę, przy przesyłkach wagonowych — w/g klasy 14-ej przesyłek zwyczajnych wagonowych taryfy towarowej.

Uwaga: Do punktu a) — stosowanie ulg.
Pod punktem zbornym rozumie się miejsce, stacja kolejowa, z której emigranci ostatecznie wyruszają w bezpośrednią podróż emigracyjną.
Emigranci i ich rodziny korzystają z wyżej wymienionych ulg kolejowych z chwilą rozpoczęcia przez nich faktycznej podróży emigracyjnej, t. j. po otrzymaniu wezwania z ekspozytur U. E., P. U. P. P. i Opieki nad Wychodźcami oraz ich ekspozytur, komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy w woj. Śląskiem, Syndykatu Emigracyjnego, jego oddziałów i agentur, ustalającego datę i miejsce przybycia do punktu koncentracyjnego, celem kontynuowania swej podróży.

Zaświadczenia oraz ich rodzaj.

Ulgi powyższe stosuje się przy przejazdach pojedyńczych i grupowych na podstawie imiennych zaświadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dn. 12.IX 1931 w sprawach taryfowych.

Zaświadczenia te są ważne przy jednoczesnem okazaniu dowodów tożsamości przez osobę wymienioną w zaświadczeniu. Dla przejazdu ulgowego grupy emigrantów lub reemigrantów, udających się do tej samej stacji kolejowej, oraz przewozu ulgowego bagażu, urządzenia domowego i narzędzi pracy może być wydane wspólne zaświadczenie dla danej grupy.

W tym wypadku w zaświadczeniu powinien być wymieniony przewodnik grupy, a na stronie odwrotnej powinni być imiennie wyszczególnieni jadący wspólnie z nim emigranci lub reemigranci, lub też do zaświadczenia powinna być dołączona lista imienna jadących, poświadczona przez wystawcę zaświadczenia.

Zaświadczenie powinno być dokładnie wypełnione; zaświadczenia wypełnione nienależycie, z opuszczeniami rubryk, poprawkami, dopiskami i t. p., będą uznane za nieważne i zostaną odebrane posiadaczom.

U w a g a: Do rubryki dotyczącej przewozu mienia, władze wystawiające zaświadczenia wpisują tylko ilość sztuk bagażu, zgłoszonego przez emigranta (reemigranta), wagę natomiast tego bagażu wpisują władze kolejowe po zważeniu bagażu i sprawdzeniu ilości sztuk.

Zaświadczenia są w dwóch kolorach: białe i różowe.

Zaświadczenia koloru białego uprawniają do ulgowego przejazdu emigrantów i reemigrantów i ulgowego przewozu ich mienia za opłatą należności w gotowiźnie.

Zaświadczenia koloru różowego uprawniają do ulgowego przewozu reemigrantów, znajdujących się w stanie ubóstwa, oraz ich mienia, za kredytowaniem przypadających należności na r-k Urzędu Emigracyjnego.

Zaświadczenia koloru białego składają się z 2-ch odcinków, z których jeden — grzbietowy — pozostaje u wystawcy, drugi zaś emigrant (reemigrant) przedstawia w kasie biletowej i bagażowej (o ile posiada bagaż) i zachowuje ten odcinek u siebie aż do końca trwania podróży, jako dowód uzasadniający przejazd (przewóz) ulgowy.

Zaświadczenia koloru różowego składają się z czterech odcinków, z których jeden — grzbietowy — pozostaje u wystawcy, drugi reemigrant przedstawia w kasie bagażowej (o ile posiada bagaż), trzeci — w kasie biletowej, czwarty zaś odcinek reemigrant zachowuje u siebie aż do końca trwania podróży jako, dowód uzasadniający kredytowany przejazd (przewóz) na rachunek Urzędu Emigracyjnego. Przyczem zaznacza się, że w odcinku drugim, przeznaczonym do kasy bagażowej, może być nie wypełniony ustęp, dotyczący opłaty za przewóz osób, w odcinku zaś trzecim, przeznaczonym do kasy biletowej, może być niewypełniony ustęp, dotyczący opłaty za przewóz bagażu.

Stosowanie ulg dla emigrantów sezonowych.

Emigranci sezonowi, udający się na roboty zagranicę i na teren W. M. Gdańska, otrzymują zaświadczenia na przejazd ulgowy w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich ekspozyturach, w ekspozyturach Urzędu Emigracyjnego, w Syndykacie Emigracyjnym, jego oddziałach i agenturach do punktów koncentracyjnych, względnie granicy Państwa Polskiego.

Oprócz tego Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy i ekspozytury Urzędu Emigracyjnego, Syndykat Emigracyjny, jego oddziały i agentury zaopatrują każdego emigranta sezonowego w chwili jego wyjazdu zagranicę lub na teren W. M. Gdańska w powrotne zaświadczenia na przejazd od granicy politycznej Państwa Polskiego (t. j. od punktu, przez który wyjeżdzał zagranicę) do miejsca zamieszkania w kraju.

Termin ważności powrotnych zaświadczeń winien być identyczny z terminem ważności paszportu.

W razie, gdyby emigrant sezonowy wracał do kraju po tym terminie, to w tym wypadku przy przedłużeniu ważności paszportu w odnośnym Konsulacie R. P. otrzymuje nowe zaświadczenia. Zaświadczenie poprzednio wydane przy wyjeździe emigranta przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, ekspozyturę Urzędu Emigracyjnego, Syndykat Emigracyjny, jego oddział lub agenturę odbiera Konsulat R. P. i niszczy jako unieważnione wskutek przeterminowania.

Wydawanie zaświadczeń dla emigrantów sezonowych obowiązuje z dniem 1 stycznia 1932 r., od tej daty tracą ważność wszystkie postanowienia dotychczas wydane w tej mierze co do ulgowych przejazdów robotników, wysyłanych przez Urząd Emigracyjny na roboty zagranicą.

Wydawanie zaświadczeń.

Z reguły do wydawania emigrantom i reemigrantom zaświadczeń koloru białego są upoważnieni:

1) Placówki dyplomatyczne i konsularne R. P.,
2) Ekspozytury i etapy Urzędu Emigracyjnego,
3) Rądca do spraw emigracyjnych przy Komisarzu Generalnym R. P. w Gdańsku,
4) Inspektorzy emigracyjni,
5) Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy i ich ekspozytury, Komunalne Urzędy Pośrednictwa Pracy w woj. Śląskiem,
6) Władze administracji ogólnej na zasadzie specjalnych upoważnień ze strony Urzędu Emigracyjnego,
7) Syndykat Emigracyjny, jego oddziały i agentury.

U w a g a: Ponieważ Syndykat Emigracyjny zajmuje się techniczną stroną organizacji przewozu emigrantów i reemigrantów, zasadniczo otrzymują emigranci (reemigranci) zaświadczenia na przejazd (przewóz) ulgowy w oddziałach, agenturach i przedstawicielstwach Syndykatu Emigracyjnego.

W tych miejscowościach w kraju, w których niema oddziałów, agentur i przedstawicielstw Syndykatu Emigracyjnego, zaświadczenia o których mowa powyżej, wydają Ekspozytury U. E., etapy U. E., inspektorzy emigracyjni, P. U. P. P. i ich Ekspozytury, Komunalne Urzędy Pośrednictwa pracy w Województwie Śląskim.

Zagranicą Syndykat Emigracyjny, jakoteż jego oddziały, agentury lub przedstawicielstwa, mogą wydawać zaświadczenia tylko na blankietach zaopatrzonych pieczęcią przez kompetentną placówkę dyplomatyczną lub konsularną.

Pozatem reemigrantom z krajów zamorskich, gdzie niema oddziałów, ani przedstawicielstw Syndykatu Emigracyjnego, zaświadczenia powyższe będą zasadniczo wydawane przez kompetentne władze w Gdyni lub w Gdańsku.

Do wydawania reemigrantom zaświadczeń koloru różowego są uprawnione placówki dyplomatyczne i konsularne R. P.

Zaświadczenia koloru różowego, które uprawniają reemigranta do przejazdu i przewozu mienia na r-k U. E. od granicy politycznej Polski do miejsca zamieszkania, wzgl. miejsca przynależności gminnej reemigranta, wydają Konsulaty tym emigrantom, którym przysługuje bezzwrotna pomoc repatrjacyjna, w myśl obowiązujących Tymczasowych Przepisów z dn. 18.II 31 r. Nr. K.I.808/1/31 w sprawie trybu postępowania przy udzielaniu pomocy repatrjacyjnej emigrantom przez Konsulaty R. P. z funduszu repatrjacyjnego Urzędu Emigracyjnego.

Przy wydawaniu zaświadczeń koloru różowego Konsulaty R. P. czynią w paszportach (dowodach osobistych) reemigrantów adnotacje treści następującej: „Wydano zaświadczenie Nr....... na przejazd (przewóz) od stacji...... do stacji......" Data i podpis.

Adnotacje te stanowią dowód dla innych Konsulatów R. P., do których reemigrant zwróciłby się ponownie o tego rodzaju pomoc, jak też dla organów Urzędu Emigracyjnego.

Uwaga: Jeżeli reemigrant powraca do kraju na koszt towarzystwa okrętowego lub na koszt państwa imigracyjnego bez uprzedniego zgłoszenia się w odnośnym konsulacie, to w tych wypadkach tej kategorji reemigrantom, o ile znajdują się w stanie ubóstwa, zaświadczenia koloru różowego, uprawniające na przejazd (przewóz) od granicy Państwa Polskiego lub do miejsca zamieszkania wzg. gminy przynależności wydają:

1) Radca Emigracyjny przy Komisarzu Gen. R. P. w Gdańsku.
2) Etapy Urzędu Emigracyjnego,
3) Inspektor Emigracyjny w Gdyni,
4) Oddziały i agentury Syndykatu Emigracyjnego.

Z dniem 1 grudnia 1931 r. tracą ważność wszystkie postanowienia, odnoszące się do przejazdów i przewozów mienia emigrantów i reemigrantów, zawarte w poszczególnych przepisach, instrukcjach i okólnikach.

(—) August Zaleski
Minister

Warszawa, 1 stycznia 1932.

CZĘŚĆ II.

2.

K.I.1691/10.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ULG KOLEJOWYCH DLA SŁUCHACZÓW INSTYTUTU GRAMME W ANGLEUR-LEZ-LIÉGE.

Pismem Nr. I. Prez. — 7030/31 z dnia 19.9 31 r. przyznało Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego słuchaczom Instytutu Gramme w Angleur-lez-Liège (Institut Gramme à Angleur-lez-Liège) udogodnienia przysługujące słuchaczom wyższych szkół.

W związku z tem słuchaczom tej uczelni przysługują zniżki kolejowe przewidziane w okólniku Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 25.III. Nr. K. I. 2375.

3.

K.I.1858/2.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE MIESIĘCZNIKA „WYCHODŹCA".

Polskie Towarzystwo Emigracyjne wznowiło począwszy od czerwca b. r. wydawnictwo swego organu „Wychodźca". Czasopismo to wychodzi jako miesięcznik. Ministerstwo zaleca placówkom zagranicznym abonowanie „Wychodźcy" oraz propagowanie czasopisma wśród obywateli polskich zagranicą. W sprawie prenumeraty należy zwracać się bezpośrednio do administracji „Wychodźcy" Warszawa Al. Jerozolimskie 33 m. 29.

4.

A.II.O.16725/31.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU R. P. W MALMÖ.

Adres Konsulatu Honorowego R. P. w Malmö jest obecnie następujący: Malmö (Suéde) Davidhallsgatan Nr. 14.

5.

A.II.O.16483.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE LOKALU URZĘDOWEGO AMBASADY R. P. PRZY STOLICY APOSTOLSKIEJ.

Lokal Urzędowy Ambasady R. P. przy Stolicy Apostolskiej znajduje się od grudnia 1931 r. w Rzymie, Piazza Pilotta 3.

6.

A.II.O.16711.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY KONSULATU GENERALNEGO R. P. W MEDJOLANIE.

Adres Konsulatu Generalnego R. P. w Medjolanie jest obecnie następujący: Milano, Italie, Via San Paolo Nr. 16.

7.

W.O.5555/15.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

UPOWAŻNIENI DO UŻYWANIA TYTUŁU:

Zabiełło Stanisław — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Moskwie — tytuł Sekretarza Poselstwa II kl. z dniem 10.XI.1931.

PRZYDZIELENI w M. S. Z.:

Okoński Witold — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. VI.) — do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P. I.) z dniem 10.XII 31 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Korybut Woroniecki Henryk — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. (K. III) z dniem 1 stycznia 1932 r.

Oraczewski Stanisław — Konsul II klasy w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Tyflisie — data początkowa przeniesienia w stan rozporządzalności przesunięta na dzień 1 lutego 1932 r. (patrz Dz. U. M. S. Z. Nr 22, poz. 154).

Dziekoński Zygmunt — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (K. II) — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Leszner Tadeusz — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł.: w Wydziale Konsularnym Poselstwa R. P. w Moskwie — termin odwołania do Centrali M. S. Z. i przeniesienia w stan nieczynny przesunięto na dzień 1 lutego 1932 r. z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. (Dz. U. M. S. Z. 22, poz. 154)

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Smykiewicz Marjan — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. i przydziałem do biura Radcy Prawnego z dniem 28 grudnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Pomian-Hajdukiewicz Alf — Konsul I klasy w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Łazarski Otmar — Radca Poselstwa II klasy w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Dr. Feniger Samuel — Konsul II klasy w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Biega Bolesław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Gluza Józef — Sekretarz Konsularny I klasy w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Rodkiewiczowa Franciszka — Księgowy w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Kossowski Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Hłasko Hubert — Sekretarz Konsularny I klasy w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Skalska Janina — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Gruszecki Hipolit — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Kożuchowski Władysław — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł. w stanie nieczynnym w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1931 r.

Błaszkiewiczowa Zofja — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Żmigrodzka Stanisława — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Kochanowska Marja — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Chmurski Maciej — Naczelnik Kancelarji w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Turbia-Krzyształowiczowa Natalja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Tańska Cecylja — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 stycznia 1932 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Dr. Bierowski Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. Biura Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku w stanie nieczynnym w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1931 r.

Wejtko Józef — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 grudnia 1931 r.

Frank Roman — prow. Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. w Morawskiej Ostrowie — z dniem 31 marca 1932 r.

Chądzyński Stanisław — Sekretarz Konsularny II klasy w X st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 grudnia 1931 r.

(—) *Marjan Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.